

В. І. Тимофієнко

Покровський Володимир Олександрович

ПОКРОВСЬКИЙ Володимир Олександрович (Покровский Владимир Александрович; 06(18). 03. 1871, Москва — 30. 04. 1931, Ленінград, нині Санкт-Петербург) — російський архітектор. Академік Санкт-Петербурзької академії мистецтв (1907), професор (1913). Закінчив Санкт-Петербурзьку академію мистецтв (1897). Відтоді тривалий час працював під керівництвом [Л. Бенуа](#) (проєктування нових будівель, реконструкція пам'яток архітектури; 1912—17 — помічник у його персональній майстерні Вищого художнього училища Академії мистецтв); водночас 1906—24 — у Другому (до 1918 — Жіночий) Петроградському політехнічному інституті (нині Санкт-Петербург): професор, декан архітектурного факультету; 1914—29 — професор Ленінградського інституту цивільних інженерів. Від 1913 був архітектором Височайшого двору. Досліджував архітектуру давньоруського періоду, зокрема й у Києві. Розробляв модернізовані форми неоросійського і неовізантійського стильових напрямів. Перемагав на різних архітектурних конкурсах, користувався міжнародним визнанням. Багато будував у Російській імперії й за кордоном. Проєкти П. в Україні: у показовій економії *В. Голубєва* в с. Пархомівка Сквирського пов. Київської губ. (нині Білоцерківського р-ну Київської обл.) — комплекс церкви Покрови Пресвятої Богородиці (нині пам'ятка архітектури національного значення; 1903—06, храм з мозаїками за ескізами *М. Реріха*, бічний вівтар св. Віктора, церковна сторожка, будинок священика, в'їзні ворота); на х. Воздвиженський Глухівського пов. Чернігівської губ. (нині с. Воздвиженське Шосткинського р-ну Сумської обл.) Христо-Воздвиженського трудового братства *М. Неплюєва* — Христо-Воздвиженська церква

(закладено 1909, однак через 1-у світову війну та більшовицький переворот вдалося звести лише фундамент і цокольну частину храму; після 2-ї світової війни добудували як Палац культури; нині зі східного боку видно овално виступаючий вівтар нездійсненого храму). Брав участь в архітектурних конкурсах на проекти: Миколаївського костелу в Києві (1897—98, 4-а премія), церкви св. Петра та великомучениці Варвари в с. Згурівка Прилуцького пов. Полтавської губ. (нині смт Броварського р-ну Київської обл.; співавтор В. Погонкін), церкви та склепу над могилою В. Березіна у маєтку Суук-Су поблизу Гурзуфа (нині смт Ялтинської міськради, АР Крим; обидва — 2-а премія), кам'яного театру на 1500 глядачів у Катеринославі (нині Дніпро; усі — 1901).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Тимофієнко В. Зодчі України кінця 18 — початку 20 століть. К., 1999.

Бібліографічний опис:

Покровський Володимир Олександрович / В. І. Тимофієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881580>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).